

УДК 38.015.73:378.5

Повзло О.М.

канд. філос. наук, доц. НУ «Запорізька політехніка»

ДІАЛЕКТИЧНА МЕТОДОЛОГІЯ УПРАВЛІННЯ

Державне управління в суспільних структурах України і світового простору, його ефективне здійснення – найбільш важка як політична, економічна, так і соціально-комунікативна проблема, для позитивного рішення якої треба здійснити попередній філософський аналіз та філософсько-логічне обміркування. Державне управління сьогодні знаходиться в стадії становлення, пошуку і апробування різних його

моделей. У першу чергу, зрозуміло, що основу державного управління, як і соціального, виробничого, підприємницького управління в цілому, становить людина-чиновник-управлінець. Скільки існує людина і його діяльне ставлення до природи, стільки й існує питання: хто такий цей ідеальний керівник на Землі і як він повинен керувати людьми? Управлінець – це не просто різновид обов’язків, а професія. І як до будь-якої професії, до неї потрібно мати певну схильність, особливі риси характеру.

Сучасна діалектична методологія показує, що специфіка соціально-філософського підходу до управління полягає в тому, що воно розглядається з боку діяльності, інтересів, поведінки і взаємодії певних соціальних груп, що знаходяться між собою у відносинах керівництва – підпорядкування. Сам процес управління можна визначити як взаємоорієнтовану діяльність супідрядних один одному груп працівників. Управління внутрішньо властиве будь-якому суспільству. Подібна властивість має загальний характер і впливає з системної природи суспільства. Управління людьми означає вирішення наступних завдань: 1. правильне визначення соціальної ролі кожної людини і його місця на виробництві та в колективі; 2. засвоєння кожною людиною призначеної йому соціальної ролі; 3. забезпечення виконання кожною людиною своєї соціальної ролі. Всі ці три завдання пов’язані з проблемою соціальної адаптації кожної людини. Сучасний керівник це не просто старанний виконавець, а неабиякий мислитель, великий організатор, по-справжньому талановита людина з широким кругозором, відносно інтелекту, а в перспективі ми бачимо реальність та важливість в менеджменті штучного інтелекту, відносно стратегічних перспектив розвитку сучасного керівника. Так відомий американський психолог Векслер підкреслював, що “інтелект – це глобальна здатність діяти розумно, раціонально мислити і добре справлятися з життєвими обставинами”, вирішувати проблемні ситуації. З філософської точки зору управління обумовлено, у першу чергу, як раз рішенням проблемної ситуації, що говорить про головну роль людського мислення (інтелекту) у розвитку управлінської діяльності. Філософська зрілість мислення, на думку відомого психолога С. Л. Рубінштейна, полягає в тому, що суб’єкт управління здатний усвідомлювати наявність проблем там, де вони є насправді, а не вигадувати їх штучним шляхом, а потім героїчно подолати. Управлінська діяльність щодо подолання проблеми або вирішення завдання відповідно до поставленої мети, з одного боку, супроводжується в початковій стадії психічним напруженням, а в кінці повинно, за умови виконання завдання, статися “зняття” цієї напруги, а з іншого боку, управлінська діяльність здійснюється шляхом прийняття рішень, більшість яких втілюється в актах управління.